

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎสองชั้น ดังนั้นทำงานรับใช้อย่างมากมายและสร้างปวงประชา ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกต้องทำงานรับใช้ : มีประโยชน์ในสิ่งนี้เท่านั้น

คำถาม: ลูกๆ แต่ละคนต้องมีเครื่องตกแต่งประดับประดาใดก่อนการทำลายล้างโลกเก่าจะเกิดขึ้น?

คำตอบ: ลูกๆ ต้องตกแต่งประดับประดาตนเองด้วยพลัทยณะ เป็นไปด้วยพลัทยณะนี้ที่ทั้งโลกจะกลับมามีบริสุทธิ เวลานั้นลูกต้องไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะตกแต่งประดับประดาเหล่านั้น ร่างนั้นไม่มีค่าแม้เศษสตางค์ ดังนั้นจงจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากสิ่งนั้น กลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตาเช่นพ่อ ก่อนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น และตกแต่งประดับประดาตนเองและผู้อื่น กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด

โอมซานติ ลูกๆ ได้เข้าใจเป็นอย่างดีมากกว่าพ่อกว่ามาเพื่อแสดงวิธีการที่จะกลับมามีบริสุทธิแก่ลูก ผู้คนได้เรียกหาท่านเพียงเพื่อสิ่งเดียวนี้ มาและทำให้พวกเขาบริสุทธิจากไม่บริสุทธิ เพราะเวลานี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิและโลกที่บริสุทธิคืออดีต ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่โลกที่บริสุทธิได้กลายเป็นอดีตหรือ เป็นเวลายาวนานเพียงไรที่สิ่งนั้นเคยเกิดขึ้น ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้เข้ามาในร่างนี้ ลูกเรียกหาท่าน: บาบ่า ได้โปรดมาและแสดงหนทางที่จะกลับมามีบริสุทธิแก่พวกเราผู้ที่ไม่บริสุทธิเถิด ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในโลกที่บริสุทธิและเวลานี้ลูกได้อยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ เวลานั้นโลกนั้นกำลังเปลี่ยนแปลง ไม่มีใครรู้ว่าระยะเวลาของโลกใหม่นั้นยาวเพียงไร และระยะเวลาของโลกเก่านั้นยาวเพียงไร เมื่อลูกได้สร้างอาคารที่แข็งแรง ลูกก็สามารถที่จะบอกว่าอาคารนั้นจะคงอยู่ไปยาวนานเพียงไร หากลูกสร้างอาคารที่ไม่แข็งแรง ลูกก็สามารถที่จะพูดว่าช่วงอายุของอาคารจะเป็นเวลาที่ปี ลูกสามารถเข้าใจว่าอาคารนั้นจะคงอยู่เป็นเวลานานเพียงไร ผู้คนไม่รู้ระยะเวลาของทั้งโลกเป็นเท่าไร ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อต้องมาและบอกพวกเขา พ่อพูดว่า: ลูกๆ โลกเก่าที่ไม่บริสุทธินี้ต้องจบสิ้นลงเพราะโลกใหม่ที่บริสุทธิกำลังมีการก่อตั้งขึ้น เคยมีมนุษย์น้อยนิดอย่างยิ่งในโลกใหม่ โลกใหม่คือยุคทองที่ซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุขด้วยเช่นกัน นี่คือนิรันดร์ของความสุข และอย่างแน่นอนที่จะต้องจบสิ้นและแล้วประวัติศาสตร์ของดินแดนแห่งความสุขต้องชำระ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน พ่อได้ให้กำหนดแก่ลูก: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และแล้วแสดงหนทางแก่ผู้อื่นเช่นกัน ทุกคนรู้จักพ่อทางร่างของตน แต่ไม่มีใครรู้จักพ่อเหนือโลก พวกเขาพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้นำท่านไปไว้ในการอวตารต่างๆ กันในปลา จระเข้ และใน 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อ เพียงเมื่อพวกเขารู้จักพ่อเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้ หากท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน แนวคิดของมรดกก็ไม่สามารถจะใช้ได้ ผู้คนกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ แต่พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของใครในบรรดาเทพเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับประเด็นเหล่านั้นอย่างแท้จริง ดังนั้นอธิบายสิ่งหลักแรก ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใดจากเพียงรูปภาพผู้ที่นำเสนอสิ่งนั้นก็รู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างหรือได้มีการสร้างสิ่งสร้างในตอนเริ่มต้นอย่างไร พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยว่เมื่อใดที่เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพที่พวกเขาได้กราบไหว้บูชา พวกเขาเชื่อว่าอาณาจักรสุริยวงศ์คงอยู่มาเป็นเวลาหลายแสนปีและจักรวาลก็ดำเนินมาเป็นเวลาหลายแสนปี สิ่งนั้นเรียกว่าความไม่รู้ เวลานั้นพ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้ว และแล้วลูกก็พูดซ้ำสิ่งนั้น พ่อได้พูดซ้ำสิ่งนั้นเช่นกัน อธิบายในวิธีนี้และให้สาส์น ไม่เช่นนั้นแล้วอาณาจักรจะมีการก่อตั้งได้อย่างไร? อาณาจักรไม่สามารถจะเกิดขึ้นด้วยการเพียงนั่งลงที่นี้ ไซ้ ผู้ที่นั่งอยู่ที่บ้านนั้นก็เป็นที่ต้องการเช่นกัน พวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นั่นตามละคร ผู้ที่ดูแลยกยาก็เป็นที่ต้องการด้วย ลูกๆ มากมายได้มาหาพ่อเพื่อพบปะกับท่านเพราะพวกเขากำลังจะได้รับมรดกจากชีพาบ่าผู้เดียวเท่านั้น เมื่อพ่อทางร่างมีบุตรชาย บุตรชายก็เข้าใจว่าเขาต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อของเขา ลูกสาวนั้นก็ออกเรือนไปและมีหุ้นส่วนชีวิต(half-partner) ในยุคทองไม่มีการบรราเนื่องจากทรัพย์สินสมบัติ ที่นี้มีการบรราของกิเลสของตัณหาวิญญานปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น และดังนั้นจึงไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ ทุกคนเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกเข้าใจว่าสวรรค์นั้นเคยคงอยู่และเวลานี้ได้กลายเป็นอดีต มีภาพลักษณ์ของสิ่งนั้นด้วย แต่ลูกๆ ก็มีเพียงความคิดเหล่านั้นเท่านั้นในเวลานี้ ลูกรู้ว่าความจริงจะชำระทุก 5000 ปี ไม่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าสุริยวงศ์และจักรวาลคงอยู่มาถึง 2500 ปี บาบ่าอ่านในหนังสือพิมพ์ว่าผู้คนกำลังรับฟังรามายณะในจานผู้ว่าที่บาโรต้า เมื่อภัยพิบัติใดก็ตามเกิดขึ้น ผู้คนก็ชองแหวะตนเองในบัดดลเพื่อเอาใจพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้เพียงแต่ฟังพอใจในวิธีนั้น สิ่งนั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พระเจ้าไม่เคยฟังพอใจกับบัดดล ลูกๆ รู้ว่าบัดดลได้คงอยู่มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร รู้ว่าผู้คนรับความทุกข์เข้ามาให้กับตนเอง พวกเขาหมดสิ้นทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพวกเขาในการทำบัดดล แทบจะไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้ก็เฝ้าแต่ให้ขำขันเช่นกัน ได้มีการอธิบายแล้วว่านี่คือครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้าคือผู้ประทาน ท่านไม่ได้รับสิ่งใดไปจากใคร ไม่มีใครให้สิ่งใดแก่ท่าน แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขาเพียงแค่สูญเสียสิ่งนั้น พ่อถามลูกๆ: พ่อได้ให้ทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายแก่ลูก พ่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์

ดังนั้นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้ไปสู่ที่ใด? ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนจนแค้นอย่างยิ่งได้อย่างไร? เวลานี้พอได้มาอีกครั้งหนึ่งและดังนั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ผู้คนไม่ได้เข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกรู้ว่าลูกไม่ต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่นในโลกเก่านี้อีกต่อไป โลกนี้กำลังถูกทำลาย เงินทองทั้งหมดที่ผู้คนมีนั้นก็อาจจะอยู่กับใคร เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น, ทุกสิ่งจะถูกทำลาย อาคารใหญ่โตมากมายที่ได้มีการสร้างขึ้นในพื้นที่หลายต่อหลายไมล์ มีความมั่งคั่งอย่างมาก, แต่ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย เพราะลูกรู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของลูกก็จะมีใครอื่นที่นั่น มีความมั่งคั่งอย่างมากมายที่นั่น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น ผู้คนเหล่านั้นมีงบประมาณว่าพวกเขามีเงินทองมากเพียงไร พวกเขาประกาศว่างบประมาณของพวกเขาใหญ่มากมายอย่างยิ่ง และค่าใช้จ่ายของพวกเขานั้นก็มากมายอย่างยิ่ง พวกเขาใช้จ่ายอย่างมากมายกับอวัยวะโรโปกรณ์ พวกเขาใช้จ่ายไปกับอวัยวะโรโปกรณ์อย่างมากมายและพวกเขาไม่ได้มีรายได้ใดๆ จากสิ่งนั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาจะเก็บไว้ เป็นเพียงทองคำและเงินที่ลูกนั้นจะเก็บไว้ เมื่อโลกเป็นยุคทอง, พวกเขาจะมีเหรียญทอง ในยุคเงิน,พวกเขามีเหรียญเงิน เคยมีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น แต่แล้วเมื่อความมั่งคั่งลดลงไป จงมองดูว่าพวกเขาได้ประดิษฐ์อะไร “ธนบัตร” ในต่างแดนด้วยพวกเขาก็มีธนบัตรกระดาษนั้นไม่มีประโยชน์ใด ดังนั้นอะไรเล่าที่จะหลงเหลืออยู่? อาคารที่ใหญ่โตเหล่านั้นทั้งหมดก็จะถูกทำลายไปด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพอจึงพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็น, จงคิดว่าสิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย แม้แต่ร่างกายนั้นก็เก่าไม่ได้มีค่าแม้เพียงเศษสตางค์ ไม่ว่าร่างนั้นอาจจะสวยงามเพียงไรก็ตาม โลกนี้กำลังจะคงอยู่เพียงระยะเวลาอันสั้นเท่านั้นเวลานี้ ไม่ได้มีการรับประกันใดๆ สำหรับสิ่งนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนั่งอยู่บางแห่ง จงมองดูอะไรเกิดขึ้นกับผู้คน! พวกเขานั้นมีอาการหัวใจวาย ไม่ได้มีการรับประกันใดๆ สำหรับมนุษย์ จะไม่ได้เป็นเช่นนั้นในยุคทอง ด้วยพลังโยคะ ร่างกายของลูกจะคงอยู่ตลอดไปเหมือนต้นกัลปะ เวลานี้ลูกๆ ได้พบกับพ่ออีกครั้ง พ่อผู้ที่พูดว่า: ลูกไม่ต้องอยู่ในโลกนี้อีกต่อไป นี่คือนานที่สกปรก เวลานี้ลูกต้องตกแต่งประดับประดาตนเองด้วยพลังโยคะ ที่นั่น เด็กๆ ถูกลำเลียงด้วยพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ลูกชำระล้างทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ และดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใดเป็นเรื่องใหญ่ มีเพียงผู้ที่เปื้อนของสกปรกของลูกเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ที่เหลือทั้งหมดต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นบ้านของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่ได้คิดว่าสิ่งนั้นเป็นบ้านของพวกเขา พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณหนึ่งได้ไปสู่เบื้องบนนั้นและอีกดวงวิญญาณหนึ่งได้ลงมา ประชากรโลกเฝ้าแต่ขยายตัว ลูกรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างและดังนั้นลูกจึงพยายามอธิบายแก่ผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาจะกลายเป็นักเรียนของบาบาและรู้ทุกสิ่งและอยู่อย่างมีความสุข เวลานี้พวกเขากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกเคยรับฟังเรื่องราวที่ลือลวง เวลานี้ลูกมีความสุขอย่างมากมายที่ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของดินแดนของความตายนี้ พวกเราเติมตนเองด้วยสมบัติที่มีค่าของความสุขจากที่นี่แล้วจึงกลับไป ดังนั้นลูกควรจะอยู่อย่างขบถในการหารายได้นี้และเติมอารมณ์ของลูกอย่างดีมาก ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูก เวลานี้พวกเราต้องรับใช้ผู้อื่นและเติมอารมณ์ของพวกเรา พ่อสอนลูกว่าลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาได้อย่างไร จงกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ไม่มีชั้นยศหรือชนชั้นใดสามารถจะถามว่าลูกนั้นจะสามารถกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตาได้อย่างไร พวกเขาจะรู้อะไรว่าสวรรค์อยู่ที่ไหนหรือนรกอยู่ที่ใด? ไม่ว่าใครบางคนจะมีตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่เพียงไรก็ตาม, ถึงแม้ว่าเขานั้นอาจจะเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของกองทัพอากาศ กองทัพบกหรือกองทัพเรือ ทั้งหมดนั้นจะเปรียบเทียบกับอะไรได้กับลูก? ลูกรู้ว่ามีเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสวรรค์ ในเวลานี้มีการต่อสู้รบราในทุหนแห่ง ภายหลังพวกเขาจะต้องการเครื่องบินหรือกองทัพ ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย มีมนุษย์เพียงน้อยนิดเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ แสงไฟฟ้า เครื่องบิน (วิมาน) ฯลฯ เหล่านี้จะหลงเหลืออยู่ แต่จะมีเพียงโลกเล็ก ๆ เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เพียงบาร์ดเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เช่นเดียวกันกับแบบจำลองเล็ก ๆ ที่ผู้คนทำขึ้น จะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าในที่สุดแล้วความตายจะมาอย่างไร ลูกรู้ว่าความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาจะสละระเบิดไปจากที่ที่พวกเขานั้นนั่งอยู่และทุกสิ่งก็จะถูกทำลายที่ใดก็ตามที่ระเบิดนั้นตกลงไป จะไม่มีความจำเป็นสำหรับกองทัพใด ๆ แม้แต่เครื่องบินหนึ่งลำนั้นก็มีความหลายสิบล้าน ทุกคนมีทองคำอย่างมากมาย พวกเขามีทองคำนับตัน ๆ ที่ทองคำทั้งหมดนั้นจะลงไปสู่มหาสมุทร อาณาจักรทั้งหมดนี้ของราวันเป็นเกาะ มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน ลูกทั้งหมดกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเอง และดังนั้นลูกควรจะคงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ จงมองดูว่าทุกคนได้อยู่อย่างไม่วางเว้นเพียงไรเมื่อมีน้ำท่วมในบางแห่ง พวกเขาต้องเอาตนเองในงานรับใช้ของการที่จะแน่ใจว่าอาหารจะส่งไปถึงทุกคน พวกเขาเริ่มที่จะดำเนินการไปล่วงหน้าทันทีที่น้ำเริ่มที่จะเข้ามา ดังนั้นเพียงแต่คิดว่าทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลายอย่างไร มีมหาสมุทรโดยรอบทั่วทั้งโลก เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นก็จะมีน้ำในทุกหนแห่ง ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเคยเป็นอาณาจักรของลูก และบอมเบย์และการจีลาฯ นั้นก็ไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น

บาร์ดที่เล็กเขื่อนั้นจะหลงเหลืออยู่ และนั่นก็จะมีแม่น้ำด้วยเช่นกัน ที่นั่นไม่มีความจำเป็นสำหรับบ่อสาฯ พวกเขามีน้ำดื่มที่สะอาดอย่างยิ่งที่นั่น พวกเขาเล่นเกมที่ริมฝั่งแม่น้ำ ไม่มีเรื่องของสิ่งสกปรกใดๆ ที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์, ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เมื่อผู้คนได้ยินชื่อนั้น พวกเขา ก็ปรารถนาที่จะศึกษาเล่าเรียนอย่างรวดเร็วกับพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของพวกเขา การศึกษาเล่าเรียนและแล้วก็สอนผู้อื่นและให้สาส์นแก่ทุกคน ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนในวงจรที่แล้วก็ประกาศสิทธิ์อีกครั้ง พวกเขาจะเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม เพราะผู้คนนี้น่าสงสัยไม่รู้จักพ่อ พ่อพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ เหตุใดผู้ที่ได้รับสวรรค์บนอ้อมมือของพวกเขาเองจึงไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์เล่า? จงพูดว่า: เหตุใดพวกเราจึงไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์เพียงชาติเกิดเดียวเล่า ในเมื่อพวกเรานั้นกำลังจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก? พระเจ้าพูด: หากลูกได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้, ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด เพียงแต่ทำตามศรัทธาของพ่อในชาติเกิดเดียวนี้ รักชาบ้านดิน(พันธะของการปกป้องคุ้มครอง) คือสัญลักษณ์ของสิ่งนี้ ดังนั้นเหตุใดพวกเราจึงจะไม่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์เล่า? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดรับประกันสิ่งนี้ พ่อได้ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่บาร์ดที่ซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด, ในขณะนี้คือดินแดนของความทุกข์ หากลูกอธิบายสิ่งนี้กับบุคคลสำคัญแม้เพียงหนึ่งคนทุกคนอื่นก็จะเฝ้าแต่รับฟังลูกเช่นกัน พูดกับพวกเขาขณะที่อยู่ในสภาพของโยคะ และทุกคนนั้นก็จะเฝ้าแต่สัณเฑาะฯ ไม่มีใครสามารถจะพูดสิ่งใดได้ แทนที่จะเป็น 15 - 20 นาที พวกเขาจะนั่งที่นั่นเพื่อรับฟังลูกแม้กระทั่งหนึ่งชั่วโมง อย่างไรก็ตาม ลูกต้องการพลังนั้น ไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ที่นี้ลูกต้องทำงานรับใช้ และไม่มีสิ่งใดนอกจากงานรับใช้ เพียงเท่านั้นเองที่จะมีคุณประโยชน์ ลูกต้องกลายเป็นราชา, แต่กระนั้นลูกก็ยังไม่ได้สร้างปวงประชา พ่อจะไม่ได้ให้ตำแหน่งนั้นแก่ลูกเพียงเช่นนั้น ปวงประชานั้นจะกลายเป็นผู้ที่มิมงกุฎสองชั้นหรือ? เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นผู้ที่มิมงกุฎสองชั้น พ่อได้ให้ความกระตือรือร้นแก่ลูก ลูกมีบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก บาปเหล่านั้นจะสามารถถูกตัดทิ้งไปด้วยพลังโยคะเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าลูกได้เคยทำอะไรไว้ในชาติเกิดนี้ ลูกได้รับการสอนโยคะเพื่อที่จะตัดบาปของลูกทิ้ง ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของชาติเกิดนี้ พ่อที่นั่งที่นั่นและบอกลูกถึงวิธีการที่จะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน อย่างไรก็ตาม สำหรับพรและความเมตตา ไปและร้องขอจากผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เติบโตตนเองด้วยสมบัติที่มีค่าของความสุขในยุคแห่งการบรรจบพบกัน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก เติบโตอารมณ์ของลูก กลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา และกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด
2. ในการที่จะได้รับสวรรค์บนอ้อมมือของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ สร้างวิธีการที่จะทำให้ตนเองนั้นสาโทประธานและมีเมตตาต่อตนเอง สะสมพลังโยคะ

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างกันมายาได้ (Maya-proof) และอยู่อย่างปลอดภัยจากเงาของรูปที่ดูดี (royal form) ของมายาใด ๆ โดยการอยู่อย่างระมัดระวังอย่างสม่ำเสมอ

ในปัจจุบัน มายาทำให้ความเข้าใจอย่างแท้จริงและพลังของการตระหนักรู้หายไป และทำให้ลูกมีประสบการณ์ของบางสิ่งที่ผิด เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เมื่อใครบางคนร้ายเวทมนตร์ ลูกไม่ได้อยู่ในการควบคุมของลูกเองอีกต่อไป ในทำนองเดียวกัน รูปที่ดูดีของมายาไม่ยอมให้ลูกเข้าใจว่าอะไรคือความจริงแท้ เหตุนี้เองบัพาดากำลังทำให้ลูกขีดเส้นใต้สองเส้นที่คำว่าใส่ใจ(attention) อยู่อย่างระมัดระวังมากจนกระทั่งลูกปลอดภัยจากเงาของมายาใด ๆ และกลายเป็นกันมายาได้ (Maya-proof) โดยเฉพาะอย่างยิ่งน่าจิตใจและสติปัญญาของลูกมาอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องของพ่อ

คติพจน์: เมื่อมองเห็นโยคีที่ง่ายตาย ผู้อื่นสามารถมีโยคะได้อย่างง่ายดาย

โอม ขานติ